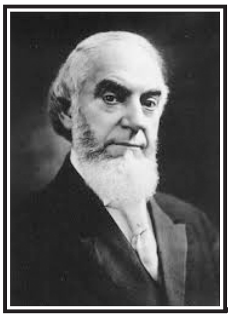

The Trumpet of the Seventh Angel
ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ரீ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

மலர் - 4. இதழ் - 1. ஜனவரி - பிப்ரவரி 2018

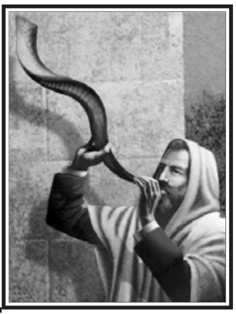

R5711

How we are to wait on the Lord
கர்த்தருக்காக நாம் எப்படி காத்திருக்க வேண்டும்

"கர்த்தருக்குக் காத்திரு; அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்;"
திடமனதாயிருந்து கர்த்தருக்கே காத்திரு." சங்கீதம் 27:14

"கர்த்தருக்கு காத்திரு" என்ற சொற்றொடர், கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக, நமக்கான அவரது சித்தம் என்ன என்பதை காண்பதற்கு அவருக்கு முன்பாக காத்திருத்தல் என்று பொருள்படாது. அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக ஒரு ஊழியக்காரன் ஒரு எஜமானனுக்கு காத்திருப்பதுபோல நாம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்ளாமல், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார் என்பதை கற்றுக்கொள்ளும் வரை நாம் பொறுமையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் அவரால் வழிநடத்தப்பட காத்திருக்க வேண்டும். அவரது நோக்கம் என்ன என்பதை கவனியாமல் அவருக்கு முன் ஓடக்கூடாது." உன் சுயபுத்தியின்மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, உன் வழிகளிலெல்லாம் நினைத்துக் கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளை செவ்வைப்படுத்துவார்." (நீதிமொழிகள் 3:5,6) தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் இந்த காரியத்தில் தவறு செய்திருக்கிறார்கள்.

நமது வழிகளில் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் செய்த பிறகு அவரது வழிநடத்துத-ன்படிதான் நாம் செல்லவேண்டும். அவரது சித்தத்தைக் குறித்து நாம் தெளிவாக இல்லையென்றால், நாம் மிகவும் அவசரப்படாமல், நம்மை நாமே வழிநடத்திக்கொள்ள முயலாமல், எங்களுக்கென்று தனிச்சித்தமோ, வழியோ கிடையாது. உமது சித்தத்தில் மட்டுமே எங்களை வழிநடத்தும் என்று கர்த்தரிடம் ஊக்கமாக ஜெபத்தில் கேட்க வேண்டும். அவர் கொடுக்கிற குறிப்புக்காக நாம் கவனித்து காத்திருப்போமாக. அதன் விளைவுகளை நாம் விட்டுவிட்டு அவர் வழிநடத்துகிறதாக காணப்படுகிறதை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். இது தேவனுடைய சித்தம்தான் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லாமல் நமது சொந்த சித்தத்தை பின்பற்றக்கூடாது. "இப்படி செய்யப்போகிறாயா அல்லது அப்படி செய்யப்போகிறாயா? இந்த இடத்திற்கு போகப் போகிறாயா அல்லது அந்த இடத்திற்கு போகப்போகிறாயா" என்கிற கேள்வி நம்மிடையே எழும். இதுதான் தேவனுடைய சித்தம் என்பதை உறுதிப்படுத்தவில்லை என்றால் "நான் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை" அல்லது "நான் அவரது சித்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக காத்திருக்கிறேன்; அவரது சரியான வழிநடத்துதலுக்காக இந்த காரியத்திற்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்பதே நமது பதிலாக இருக்க வேண்டும். சரியான எண்ணத்தைக் குறித்து கவிஞன் கூறுகிறதாவது;

"நான் தொட பயப்படுகிறேன்
சம்பந்தப்பட்டவைகள் இவ்வளவாய் இருக்கிறதே."

கர்த்தருக்காக காத்திருப்பவர்கள், வெளியரங்கமான தோற்றத்தில் நன்கு மேன்மையடைவதாக எப்பொழுதுமே காணப்படமாட்டார்கள். ஆனால் சங்கீதக்காரன், தேவனுக்காக காத்திருப்பதில் நல்ல தைரியம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறான். நாம் சரியான வழியை தொடர்ந்து பின்பற்றி அவரது ஆசீர்வாதத்தை பெறுவோம். அவருக்காக காத்திருக்கும்போது நாம் தவறு செய்யமாட்டோம். ஆரம்பத்தில் "மற்றவர்கள் நம்மைக் காட்டிலும் முன்னேறுவதாகக் காணப்படுகிறார்கள், ஆனால் நாம் "கர்த்தருக்காக காத்திருக்கிறவர்களாக" இருக்கிறோம்.

கர்த்தர் நம்மை இயக்குகிறார், வழி நடத்துகிறார் என்பதை உறுதியாக உணராமல் நாம் அடி எடுத்து வைக்கக்கூடாது. தேவ பராமரிப்பை கவனியுங்கள், அவரது வசனத்தை ஆராயுங்கள். அதன் பிடிப்புகளி-ருந்து நாம் பிரிந்து போகக்கூடாது. "திடமனதாயிரு!" திடமனது என்பது லேசான தைரியம் அல்ல, பலமுள்ள தைரியமாகும். நல்ல தைரியத்துடன் இருக்கவேண்டும். "அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்; கர்த்தருக்கே காத்திரு." இங்கே மனது என்பது ஆத்துமாவை, ஜீவியை விசேஷமாக நமது அறிவுப்பகுதியை குறிக்கிறது. கர்த்தர் நமக்கு ஆதரவளிப்பார். அவர் நம்மை பலமூட்டுவார், அதைத் தாங்குபடி நம்மை பலப்படுத்துவார். அவரது சித்தத்தை செய்ய நம்மை பலப்படுத்துவார். ஏனெனில் அவரது சித்தத்தை நமக்கு அறியப்பண்ணியிருக்கிறார். கர்த்தருக்காக காத்திருப்பவர்கள் எந்த நன்மையிலும் குறைவுபடமாட்டார்கள்.

ஜெயங்கொள்ள தேவையான நற்பண்புகள்

கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைக்கு மனோதிடம், மனோபலம், உறுதி ஆகியவை அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நற்பண்புகள் உலகுக்கும் தேவைப்படுகிறது. இந்த நற்பண்புகளில் குறைவுபடுகிறவர்கள் நிச்சயமாக வாழ்க்கையில் தோல்வியடைவார்கள். மனோதிடத்திலும் நம்பிக்கையிலும் குறைவுபட்டிருப்பதே

உலகின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணம். நமது தலைப்பு வசனம் உலகத்தின் கவனத்தை அல்ல, கர்த்தரை சார்ந்தவர்களின் கவனத்தையே ஈர்க்கிறது. முழுவதுமாக தேவனுக்கே உரியவர்களாயிருக்கிற, அவருடைய பிள்ளைகளுக்காக மாத்திரமே இருக்கிற அவரது வசனத்தின் விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை அளிக்க காரணமாயிருக்கிறது. அவர்கள் மனோதிடமும், நல்ல மனவ-மையும் உடையவர்களாயிருக்க முழு அதிகாரம் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் உலகத்தாரைப் போன்ற சோதனைகளையும் அனுபவங்களையும் பெறுவார்கள்; அதோடுகூட அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாயிருப்பதால் சோதனைகளும் அனுபவங்களும் வினோதமாக இருக்கும். எனினும் இவைகள் உலகத்தாரைப்போல எதேச்சையாக நமக்கு வராது; ஆனால் கர்த்தருடைய நேரடியான மேற்பார்வையின் கீழ் வருகிறது.

ஆண்டவருடைய ஊழியத்தில் புதிதாக இருப்பவர்கள், தங்களுக்கு காரியங்கள் எல்லாம் நல்ல விதமாக போகும் என்றும், உலகத்திற்கு வரக்கூடிய பொதுவான கஷ்டங்கள் தங்களுக்கு வராது என்றும், தாங்கள் இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதால் அவர்களை துன்புறுத்தப்படுவதி-ருந்தும், பெருந்துன்பத்தி-ருந்தும் தேவன் காப்பார் என்றும் கொஞ்சம் காலம் அவர்கள் நினைக்க கூடும். ஆனால் அவர்கள் வேதத்தை ஆராயும்பொழுது, இது உண்மையல்ல என்று காண்பார்கள், தாங்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைக் காண்பார்கள். மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய வெளியரங்கமான, தெளிவாய் தெரிகிற கிருபையை எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்பதையும் அவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடவும், அதற்காகவே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். (1 பேதுரு 2:20,21; அப்.14:22) கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொள்கிறார்கள். கீழ்ப்படிதல் என்றால் என்ன என்பதையும் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். "தாம் பட்ட பாடுகளினாலே" கீழ்ப்படிதல் என்ன என்பதைக் ஆண்டவர் கற்றுக் கொண்டார். இடுக்கமான வாசல் ஒரு சுலபமான வழியல்ல. கர்த்தர் தம்முடைய வசனத்தை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொண்ட வகுப்பாரை, தம்மில் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிற வகுப்பாரை அவர் அழைக்கிறார் என்பதை அவரது சீஷர்கள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். குறித்த காலத்தில் அவர்களும் வந்து, "தேவன் நம்முடைய பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்" என்பதை புரிந்து கொள்கிறார்கள். காரியங்கள் அவர்கள் எதிர்பார்த்த விதமாக போகவில்லை என்றால், சோதனைகள் வந்தால், "தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாய் நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்" என்று கூறுவார்கள்.

ஆகையால் இவர்கள் கர்த்தருடைய வசனத்தால் வழி நடத்தப்படுகிறோம் என்பதையும், அவர்கள் தங்கள் பாதையில் தொடர்ந்து முன்னேறுவதால் நல்ல மனோதிடம் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஜெயங்கொள்ளக்கூடிய அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. கஷ்டங்களை வென்றெடுக்க திடமனது தேவைப்படுகிறது. தேவனிடத்திலும் மற்றும் அவரது "மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களிலும்" உள்ள விசுவாசத்தினால் இந்த திடமனது பிறக்கிறது. இல்லையென்றால் அவர்கள் நசுக்கப்படக் கூடும்.

நாம் காணக் கிடைக்காத நம்பிக்கை

தேவனுடைய ஒரு பிள்ளை உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் பலத்தையும் இழந்தால் அதற்கு காரணம் கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் அவன் நம்பிக்கையை இழந்திருப்பதுதான். உற்சாகத்தை இழப்பது என்பது விசுவாசத்தை இழப்பது ஆகும். விசுவாசத்தையும் உற்சாகத்தையும் இழப்பது தேவனுடைய பிள்ளையை அவனது சத்துருக்களுக்கு முன்பாக பலமற்றவனாக ஆக்குகிறது.

தேவனுடைய கிருபை நமது கண்களுக்கு மறைவாக இருக்கும் பொழுதும், நாம் அவருக்கு செய்யும் ஊழியம் தடைப்பட்டதாகக் காணப்படும் பொழுதும், நாம் அவர் மேல் நம்பிக்கையாக இருக்க வேண்டும். நாம் அப்போஸ்தலர்களையும் அவர்களது அனுபவங்களையும் நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறோம். சுவிசேஷ செய்திகளை மற்றவர்களிடத்தில் எடுத்துச் செல்வதில் அப்போஸ்தலர் பவுல் மிகவும் விருப்பம் உள்ளவராயிருந்தார். அநேகந்தரம் ஆசியாவுக்கு செல்ல முயற்சி செய்தார், ஆனால் அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்றும், அவரது முயற்சி ஏன் தோற்றுப்போகிறது என்றும் அவர் வியக்க ஆரம்பித்தார். ஆனால் அவர் கிரேக்க நாட்டிற்கு செல்ல வேண்டியவராயிருந்தார் என்று கர்த்தர் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார். தெசலோனிக்கேயர் சபைக்கு அவர் எழுதிய முதலாம் நிரூபத்தில், "ஆகையால் நாங்கள் உங்களிடத்தில் வர இரண்டொருதரம் மனதாயிருந்தோம். பவுலாகிய நானே வர மனதாயிருந்தேன்; சாத்தானோ எங்களை தடைபண்ணினான்" என்று எழுதுகிறார். (1 தெச.2:18) ஆனால் கர்த்தர் சாத்தானின் சதிகளை முறியடித்து, தமது சொந்த மகிமைக்கான வேலைகள் நடக்கும்படி செய்கிறார். அவரது பிள்ளைகளுக்கு பொறுமையும், தாழ்மையும் ஆசீர்வாதத்திற்குரியது என்கிற பாடத்தையும் கற்றுத் தருகிறார்.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் நமது கர்த்தர் தேவன் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச நேரம் பயத்தில் இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். அவர் தமது பூமிக்குரிய வாழ்வின் கடைசி நேரத்தில் இருந்ததால் பிதாவின் எல்லா தேவைகளையும் உண்மையுடன் செய்து முடித்துவிட்டோமா அல்லது இல்லையா என்று அறிய ஆவலுடன் இருந்தார். அவர் தேவனுடைய கட்டளையை கொஞ்சம் மீறியிருந்தால்கூட அவருக்கு மரணம் சம்பவிக்கும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் தமது ப-யை பிரியமானதாக நிறைவேற்றியிருந்தாரா? அவர் மரணத்தி-ருந்து ஒரு உயிர்த்தெழுதல் மூலம் பரலோக மகிமைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவாரா? பிறகு அவர் மொத்தத்தில் உண்மையுள்ளவராயிருந்தார் என்ற உறுதிமொழியை பிதாவிடமிருந்து பெற்றார். தமது ஜீவனை கொடுப்பதில் அவர் அனுபவித்த சோதனைகளும் துன்பங்களும் இனிய தூபமாக, ஒரு விலையேறப்பெற்ற சுகந்த வாசனையாக திரைக்குப் பின்னால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நிழ-ல் காட்டப்பட்டது போல முன்னே சென்றது. (லேவியராகமம் 16:12,13)

ஒரு தகுந்த பயம்

யூத மகா பிரதான ஆசாரியன் பொன்னாலான தூப கலசத்தின் நெருப்புத் தன-ல் பொடியாக்கப்பட்ட சுகந்த தூப வர்க்கத்தை போட்டு, அதன் தூப மேகம் இரண்டாம் திரைக்குப் பின்னால்

சென்று உடன்படிக்கை பெட்டியையும் கிருபாசனத்தையும் மூடிய பிறகு திரைக்கு கீழாக உள்ளே நுழைவான். ஒவ்வொரு தடவையும் பிரதான ஆசாரியன் திரையை தூக்கி நுழையும் பொழுது பயப்படுவான்; ஏனெனில் ஒரு வேளை ப-யை தேவனுக்கு ஏற்கும்படி செய்யாதே போனால் திரைக்கு கீழே அவன் நுழைந்தவுடனே மரித்து போவான். எனவே நமது கர்த்தராகிய இயேசு, தமது எல்லா காரியங்களும் தேவனுக்கு பிரியமானதாக இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவர் என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்க முடியாது என்பதை அறிந்திருந்தார். அவர் இல்லாதவராகி எல்லாவற்றையும் இழந்திருப்பார்.

இந்த கோணத்தில் நமது கர்த்தரை உற்சாகப்படுத்த பூமிக்குரிய ஜீவிகள் யாருமே இல்லை, நீர் எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாக செய்து முடித்துவிட்டீர் அல்லது சரியாக செய்யவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு யாருமே இல்லை. ஆகவே நமது ஆண்டவர், இந்த உறுதிமொழிக்காகவும், பலத்திற்காகவும் தைரியத்திற்காகவும் பிதாவிடம் தனியாகச் சென்றார். அவர், “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபித்தார். பிதாவானவர் அவரது ஜெபத்தைக் கேட்டு, அவருக்கு தேவையான பலத்தையும் உறுதிமொழியையும் கொடுத்தார். எதைக் குறித்து அவர் பயந்தாரோ, அந்த வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டது. அந்த இரவு முழுவதும், அடுத்த நாள் அவர் சிலுவையில் அறையப்படும் நேரம் வரையிலும் அவர் அமைதியாகவும் தைரியத்துடனும் இருந்தார்.

ஆகையால் கர்த்தரின் பிள்ளைகள் தகுந்த பயம் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். தகுந்த பயம் அவர்களுக்கு நல்லது. ஆனால் அது அவர்களது முயற்சிகளை தடைசெய்யவோ அவர்களது தைரியத்தை சிதறடிப்பதாகவோ இருக்கக்கூடாது. பரிசுத்த பவுலால் கட்டளையிடப்பட்ட பயம் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். “அவருடைய இளைப்பாறுத-ல் பிரவேசிப்பதற்கேதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்குண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின் வாங்கிப் போனவனாக காணப்படாதபடிக்கு பயந்திருக்கக்கடவோம். (எபிரேயர் 4:1) இந்த தகுதியான பயத்தைத்தான் நமது ஆண்டவர் பெற்றிருந்தார். அவர் உற்சாகம் அற்றவராக ஆகவில்லை. பிதாவானவர் அவர் செய்யும்படி கொடுத்த வேலைகளி-ருந்து பின்வாங்கவுமில்லை. அவரது பயம் கடமைக்குரிய ஒரு பயமாக இருந்தது. இது அக்கறையையும் கவனத்தையும் விழிப்புள்ள நடக்கையையும் வாழ்க்கையையும் உண்டாக்கியது. இதை எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் சில சலுகைகளையோ, கடமைகளையோ செய்யத் தவறிவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த தகுந்த பயமானது நம்மை நாமே ஜாக்கிரதையாக சோதித்துக் கொள்ள வழிநடத்துகிறது. “நான் எதை நம்ப வேண்டும்?. ஏன் அதை நம்ப வேண்டும்?” என்று நாம் நம்மையே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். காரணத்தை மறுபடியும் நாம் ஆராய வேண்டும். நமது விசுவாசம் சரியானது என்பதற்கான ரூபகாரங்களை நமது மனதிலே மறுபடியும் ஆராய வேண்டும். இப்படி செய்வதினால் கர்த்தர் நமது விசுவாசத்தை பலப்படுத்துவார், நமது இருதயத்தைப் பலப்படுத்துவார். அவர்களுக்குள்ளே எந்த ஒரு நம்பிக்கையிருந்து, முக்கியமாக அது அவர்களது பலத்தையே சார்ந்திருக்குமானால், அவர்களது பிரயோஜனத்திற்காக கர்த்தர் அவர்கள் உற்சாகமற்ற நிலைக்கு வரும்படியாகவும், அதிக கோழையாகும்படியாகவும் சுய நம்பிக்கையை இழக்கும்படியாகவும் அனுமதித்து, இதன் மூலம் தங்களது பலவீனத்தையும், உதவியற்ற நிலைமையையும் உணர்ந்து, முழுமையாக கர்த்தரையே சார்ந்திருக்கும் அவசியத்தையும், வழி நடத்துதலுக்கும் ஆதரவுக்கும் அவரையே நோக்கியிருக்கும் அவசியத்தையும் அறியம்படிச் செய்வார். இப்படியாக கர்த்தருடைய பிள்ளை அவருக்காக காத்திருக்க கற்றுக்கொள்வதினால், “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து, கழுகுகளைப்போலச் செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள்; அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்து போகார்கள்” என்கிற வாக்குத்தத்தத்தம் அவர்களுக்கு நிறைவேறுகிறது. (ஏசாயா 40:31).